

TARİHSELLİK, APAÇIK ŞİRK VE KÜFÜRDÜR!

(29 Mayıs 2021 yılı, İstanbul'un Fethi anısına!)

Geçtiğimiz son asırda ve günümüzde İslam toplumunun başına âriz olan en büyük felaketlerin başında, “*tarihsellik*” illeti ve sapkınlığı gelmektedir. “*Tarihsellik*”, Allah ve Rasulü’nün getirdiği apaçık dini hükümlerin kendi devirlerinde geçerli oldukları halde, sonraki asırlarda veya günümüzde geçerliliğini ve bağlayıcılığını yitirdiğini iddia eden batıl anlayışın adıdır. Böyle bir düşüncenin, -hâşâ ve hâşâ- “*Allah Teâlâ’nın, kıyamete kadar son din olarak indirdiği İslamiyet’le getirdiği hükümlerini, kıyamete kadar gelen insanların ihtiyaçlarını karşılayabilecek seviyede ortaya koymaktan aciz kaldığı*” gibi bir sakat düşünceyi de beraberinde getirdiği izahtan varestedir. İşbu durumda, “*tarihsellik*” düşüncesinin, iyi niyet kılıfına bürünmüş tehlikeli ve süslü bir tuzak olduğu ortadadır. Yakın tarihte Müslüman kisveli tarihselliğin temsilcilerinin, **Fazlurrahman** ve **Musa Carullah** gibi zevâtın olduğu kabul edilir. Bu ikilinin hocalarının ise, Goldzier ve Schacht gibi Batılı müsteşrikler olduğu açıktır.

Günümüz bazı âlim taslaklarının, Allah (c.c.) ve O’nun Peygamberi (a.s.)’ın koyduğu hükümleri “*tarihsel*” addederek, kendilerini Allah ve Rasulü’nün yerine koymak suretiyle dinde keyfi hükümler koymaları, Allah’a açıkça şirk koşmaktır (Şuarâ, 26/21. Bkz. Nisâ, 4/36; vd). Çünkü, Allah (c.c.)’a şirk koşmak, O’na karşı başka ilahlar kabul etmekten ibaret değildir. Devri geçmiştir diye Allah’ın hükümlerini iptal ederek, din adına keyfi hükümler uydurmak da Allah’a şirk koşmanın açık tezahürlerinden biridir. Nitekim Kur’an-ı Kerim, Allah’ın izin vermediği konularda dinde hüküm koymanın “*şirk koşmak*” olduğunu, açıkça ifade etmiştir (Şûra, 42/21). Allah’a şirk koşmak ise, Kur’an-ı Kerim’de en büyük zulüm kabul edilmiştir (Lokman, 31/13).

Diğer cihetiyle ise “*tarihsellik*”, Allah’ın hükümlerini açıktan iptal etmek ve onları kabul etmemek/inkâr etmek anlamına da küfürdür. Çünkü, Allah (c.c.) ve Rasulü (a.s.)’ın kıyamete kadar geçerli olarak ilan ettiği hükümlerin, bir devre hapsedilip ondan sonraki devirler için iptal edilmesi de bu hükümlerin inkârı anlamına gelir. Zaten sonuç itibariyle şirk, küfrün bir çeşidi ve şubesidir. O nedenle, tövbe etmeden ölen kimsenin hak edeceği azap açısından küfürle şirk arasında da fark yoktur (Bkz. Mâide, 5/72; Âli-İmran, 3/91). Nitekim Kur’an-ı Kerim, teslis inancından dolayı şirki açık olan Hristiyanları açıkça kâfir olarak nitelemiş, aynı ayet-i kerimede bu durum “*şirk koşmak*” kavramıyla da ifade edilmiştir (Mâide, 5/72, 73. Bkz. Tevbe, 9/30).

O halde, İslam Dini'nin getirdiği hükümler, son din olarak hükmü kıyamete kadar baki hükümlerdir. Bu hükümler kıyamet sabahına kadar geçerlidir. Bunların hiçbir şekilde ve hiçbir sebeple iptali veya devrin değişmesi bahanesiyle devre dışı bırakılması mümkün değildir. Aksi hal, bu hükümlerin açıkça inkâr edilmesi demektir. Hz. Ömer (r.a.)'in, İslam'ın ve Müslümanların güçlenmesi sebebiyle kalpleri İslam'a ısındırılmak istenen gayr-i müslimlere zekât verilmesi hükmünü uygulamaması, hükmün iptali, neshi veya inkârı değil, o günün şartlarında Müslümanların lehine olarak "**hükmün dondurulması**" olayıdır. Bunda amaç, Müslüman toplumunu ayakta tutan değerlerden biri olan zekât meblağının boş yere gayr-i müslimlere harcanmamasıdır. Sahabenin de gözü önünde cereyan eden bu uygulamada, onların da onayı ve birkaç şaz görüş dışında icmâ'ı söz konusudur (M. Yusuf Musa, Muhadarât fi Tarîhi'l-Fıkhi'l-İslâmî, s. 61). Günümüzde bazı zavallı taslakların kendini sahabe ve Hz. Ömer (r.a.) yetkisinde görüp, tarihsellik sapkınlıklarına bu uygulamayı delil göstermeleri de apayrı bir sapkınlıktır.

Allah (c.c.)'in koyduğu ve kıyamete kadar hükmü baki olan hükümlerin tarih içinde geçerliliğini kaybettiğini (tarihsellik) ileri sürüp de o hükümlerin yerine, din adına keyfi hükümler belirlemek, ayet-i kerimede açıkça belirtildiği üzere apaçık bir şirk ve sapkınlıktır (Şura, 42/21). Allah Teâlâ, Yüce Kitabı'nda, "**indirdiği İslam Dini dışında hiçbir yolun kabul edilmeyeceğini, buna rağmen başka yollara sapanların ahirette hüsrana uğrayacaklarını**" açıkça haber vermiştir (Âli İmran, 3/85). Keza, "**İslam ümmetine en büyük nimet olarak dinini tamamladığını ve kemale erdirdiğini, din olarak da sadece İslam Dini'nden razı olacağını**" da açıkça bildirmiştir (Maide, 5/3). Yetmedi; Rabbimiz, "**kelimelerini/hükümlerini en doğru ve en adil şekilde tamamladığını ve bunların asla değişmeyeceğini**" de apaçık şekilde ilan etmiştir (En'am, 6/115).

Kezâ Rabbimizin, "**Muhakkak ki Kur'an'ı biz indirdik, onu mutlaka ve mutlaka biz koruyacağız**" (Hicr, 15/9) buyurması da İslam'ın hükümlerinin kıyamete kadar bâki olduğunun, tebdil ve tağyirden uzak olduğunun açık bir işaretidir. (Bkz. İbn Kesir, Tefsîr, II/547). Zira, hükmü bir devirde geçerli olup da sonraki devirlerde geçerli olmayacak ahkâmın, Allah Teâlâ tarafından kesinlikle korunacağını vâd edilmesi söz konusu olamaz. Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimiz'in tahtında bütün ümmete, Allah'ın indirdiği şeriata/dine uyulmasını emrederek, hevâ sahiplerine asla uyulmamasını emreden (Câsiye, 45/15) ayetin yanı sıra, hükümleri mensuh ayetler dışında Kur'an-ı Kerim'in bütün ayetleri de her çağda geçerliliği ifade eden muhkem bir özelliğe sahiptir. Dolayısıyla bu ayetlerin hiç birisinin hükmü, belli bir süre ile sınırlı değildir. Nesh ise, vahiyle birlikte sona ermiştir. Rasûlüllah (s.a.v.)'in vefatından sonra Kur'an ve sünnette yer alan bütün

nasslar, “*muhkem*” hale gelmiştir. Dolayısıyla nesh veya iptal hükmü kabul etmezler, yani kıyamete kadar geçerlidir. (Zekiyyüddin Şa’bân, Usûlü’l-Fıkhî’l-İslâmî, s. 345). “*Mevrid-i nassta içtihad mesâğ yoktur*” (Hakkında nass bulunan bir meselede içtihat edilemez) külli kaidesinin anlamı da budur. O zaman, Rabbimizin bunca açık hükmüne ve beyanına rağmen, din adına hâlâ “*tarihsellik sapkınlığı*” neyin nesidir acaba?!..

Allah’ın, Peygamber’i (a.s.)’a verdiği dini açıklama ve haram helal kılma yetkisini de ona çok görüp makbul hadisleri de “*tarihsel*” addederek sünnette belirtilen hükümlerin yerine, din adına keyfi hükümler ileri sürmek de aynı mahiyettedir. (Bkz. Nisâ, 4/59; Ahzab, 33/36; Nisâ, 4/65). Malumdur ki Peygamber (s.a.v.), ayetleri okuyup tebliğ etmek, açıklamak ve öğretmekle görevli olduğu gibi (Mâide, 5/67; Nahl, 16/44, 89; İbrâhim, 14/4; Cum’a, 62/2), yerine göre dinde müstakil hüküm koymaya da yetkili kılınmıştır (Â’raf, 7/157; Tevbe, 9/29).

Şunu da belirtelim ki, “*İslam âlimleri doğruyu bulamamış, İslamî ilimlere ait kaynaklarda anlatılanlar dini yansıtmıyor; fıkıh, fıkıh usulü, hadis usulü, akâid ve kelâm ilimleri bize gerçek İslam’ı yansıtmıyor, bu ilimlerde ortaya konan bilgiler de bize doğruyu yansıtmaktan âciz, hatta bu ilimlerde ahlak yok!*” gibi hezeyanlar, tarihsellik sapkınlığının açıkça ifade edilemediği durumlarda ileri sürülen hezeyanlardır. Zira, Kur’an ve Sünnet’ten süzölmüş bilgileri ihtiva eden bu ilimler, tarihselliğin önündeki en büyük engel kabul edilmektedir. Dolayısıyla böylesi yaklaşımlar, tarihsellik kapsamında üretilen gizli oryantal zehirlerdir. Bu hezeyanların samimi görüntülerle altın tas içerisinde sunulması ise, özellikle Müslüman Türk toplumu için hazırlanmış son derece tehlikeli tuzaklardır. Bu tuzakları işletmek ve zehirlerini sunmak için de birileri, fark edildikçe, uydurdukları yeni kavramlar aracılığıyla farklı açıklama yöntemlerine başvurmaktadırlar.

Aynı yerli oryantalistler, özellikle son çeyrek asırda ve günümüzde, Batılı oryantalistlerin etkisiyle düştükleri “*tarihsellik*” saplantılarıyla, muteber İslam alimlerine, dini kaynaklara ve şer’î ilimlere adeta kibarca küfretmekte, iyi niyet görüntüsüyle de bu düşmanlıklarını gizlemeye çalışmaktadırlar. Unutmayın ki Şeytan bazen, sağdan da gelerek hak suretiyle insana yaklaşabilir.

Yazımızın başında belirttiğimiz üzere, zamanımızın en büyük fitnesi ve inanç afeti “*tarihsellik sapkınlığı*”dır. Dindeki temel delillerin Kur’an ve sünnet (hadis) olduğu gerçeğine kimse itiraz edemez. Sahabeden itibaren İslam müçtehitleri, bu iki kaynakta hükmü açıkça gelmeyen veya hiç bulunmayan konularda içtihat etmişlerdir. Peygamber (s.a.v.)’den sonra gelen nesiller, yukarda

zikredilen iki büyük tehlikeye asla yanaşmamışlardır. Günümüzde naylon müçtehitlerin ise, vahyin üzerlerine nazil olduğu ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'in terbiyesinde yetişen sahabenin açık olmayan nasslar üzerindeki içtihat ve açıklamalarını göz ardı ederek, bunların yerine kendi sapkın görüşlerini koymaları, tam bir densizliktir. Sahabeden eğitim alan tabiûnun ve üçüncü nesil olarak da Peygamberî övgüye mazhar olan tebeüttâbiûnin nasslar üzerindeki içtihat ve açıklamaları karşısında birilerinin kendi görüşlerini öncelemesi de ciddi bir hadsizliğin yansımasıdır.

Öyleyse Muhterem Dostlar,

İmanımızın sarsılmaz gereği olarak Allah (c.c.) ve Rasulü (a.s.)'ın kıyamete kadar hükmü baki olarak koyduğu hükümlerine sımsıkı yapışalım. Bu gerçeklerden sapanlara meyletmeyelim, meyledenleri de iyi niyetle, uygun ve ikna edici bir üslupla uyaralım. Bu bağlamda, itikadî ve amelî bilgimizi, Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'in gerçek varisleri olan “*sâlih*” ve “*muslih*” olan hakiki alimlerimizden ve onların bıraktığı, “*ümmuhât kaynaklar/dinî ana kaynaklar*” olan muteber kaynaklardan almaya özen gösterelim. Unutmayalım ki bu yol, Kur'an-ı Kerim'de haber verilen “*sebilü'l-müminin=müminlerin yolu*”dur. Aynı ayette bildirildiği üzere, bu yoldan yüz çeviren, Hakk'tan yüz çevirmiş ve cehenneme yaslanmayı hak etmiş olur (Nisâ,4/115). Allah bizleri, sevdiklerimizi ve neslimizi bu felaketten muhafaza eylesin!

Hak suretinde görünen pek çok yerli oryantalistin türlü türlü iftiralarla bu kaynaklardan Müslüman toplumu uzaklaştırmak ve bu kaynakları yok etmek gayretinde oldukları hepinizin malumlarıdır. İslam'a hizmet adına ortaya çıkan yapıların ve bazı sivil toplum kuruluşlarının ise, bu sapkınlığı anlatmayı kendilerine meslek ve vazife edinenlere çanak tutmaları, bizleri asıl hayret ve dehşete düşüren durumdur. Kanaatimiz odur ki, bu kuruluş ve çevreler, muhataplarını ve tuzakları tanımadıklarından dolayı bu hataya düşmektedirler. Allah hepimize basiretler ihsan etsin. Amin!

29 Mayıs 2021

Dr. Ahmet GELİŞGEN

www.ahmetgelisgen.com

NOT: Konu ile ilgili olarak, Allah katında imanın sahih ve kabule şâyan olması için gerekli şartlar için bkz. <https://ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=35#2021052996>